

عنوان مقاله:

رابطه سواد دیجیتال و واسطه گری والدین با ریسک های آموزش آنلاین با توجه به نقش میانجی خودکنترلی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه فناوری و دانش پژوهی در تعلیم و تربیت، دوره 1، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سحر مهرپارسا - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف تعیین رابطه میان سواد دیجیتال و واسطه گری والدین با ریسک های آموزش آنلاین با توجه به نقش میانجی خودکنترلی دانش آموزان صورت گرفت. در این راستا پژوهش حاضر از جنبه هدف یک پژوهش کاربردی و از نوع توصیفی پیمایشی و همبستگی است. جامعه آماری پژوهش را دانش آموزان مقطع متوسطه اول منطقه ۱ شهر تهران تشکیل دادند که ۲۲۰ نفر به عنوان نمونه و با روش تصادفی ساده انتخاب شدند. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه استاندارد بهره گرفته شد که روایی و پایایی آن مورد تأیید قرار گرفت. همچنین جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش حداقل مربعات جزئی و نرم افزار PLS استفاده شد. نتایج نشان داد سواد دیجیتال و واسطه گری والدین رابطه منفی و معناداری با ریسک های آموزش آنلاین دارند. همچنین نقش میانجی خودکنترلی در رابطه واسطه گری والدین و سواد دیجیتال با ریسک های آموزشی تأیید شد. بر این اساس می توان نتیجه گرفت، افزایش سواد دیجیتالی و همچنین حضور والدین در آموزش آنلاین، می تواند ریسک هایی که دانش آموزان می توانند با آنها مواجه شوند را کاهش دهد. همچنین اگر دانش آموزان خودکنترلی خوبی در این زمینه داشته باشند این تاثیر بیشتر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

آموزش آنلاین، ریسک، خودکنترلی، سواد دیجیتال، واسطه گری والدین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445294>

